

Сочи народътъ, и потъ отъ чело
Кървавъ се лѣе надъ камъкъ гробенъ;
Кръстътъ е забитъ въвъ живо тѣло,
Ръжда разяда гложгани кости,
Смокъ е засмукалъ животъ народенъ,
Смучатъ го наши и чужди гости!

А бѣдниятъ робъ търпи, и ние
Безъ срамъ, безъ укоръ броиме врѣме,
Откакъ е въ хумотъ нашата шия,
Откакъ окови влачи народа,
Броимъ, и съ вѣра въ туй скотско племе
Чакаме и ний редъ за свобода.

Хр. Ботевъ.

Сливнишката годишнина.

Война позорна, война проклета! —
(О Боже, всѣка война таквазъ е!) —
Рано ти наштъ мирни полета
Съ гроби посѣя, съ кърви накваси.

Умразна ми си съ твоята слава,
Съ кървавий празникъ, що завѣща ни;
Радостъ на други нека внушава —
Въ менъ буди болки, негодуване.

Помня азъ живо врѣме нещастно,
Кога ти пламна съ фурий си блѣди